

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721200591
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8721200591.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore navrhovateľa: Slovenská republika, ŠTÁTNE LESY TATRANSKÉHO NÁRODNÉHO PARKU TATRANSKÁ LOMNICA, so sídlom Tatranská Lomnica 66, 059 60 Tatranská Lomnica, Slovenská republika, IČO: 31 966 977, právne zastúpeného JUDr. Marekom Radačovským, advokátom, so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice, IČO: 36 553 961, proti odporcom: 1/ Bývalé urbárske spolumajiteľstvo Milbach, so sídlom Mlynica 141, 059 91 Mlynica, IČO: 31 300 103, 2/ F. L. O., J. XX.XX.XXXX, G. Y. S. Č. X, XXX XX I. Y., 3/ F. K. X., G. J. K. XX, XXX XX I. Y., 4/ LARIX SK, s.r.o., so sídlom Nová Polianka 17, 059 83 Vysoké Tatry, IČO: 51 158 078, odporcovia v 1. až 4. rade zastúpení: Podtatranská advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Družstevná 614/55, 059 38 Štrba, IČO: 47 234 237, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcov v 1. až 4. rade proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 19C/9/2021-101 zo dňa 29.03.2021, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje uznesenie vo výroku III., ktorým je odporcom v 1., 2., 3. a 4. rade uložená povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by došlo k zamedzeniu prístupu navrhovateľa k nehnuteľnosti, a to časť lesnej cesty Č. K., v dĺžke 1,212 kilometra, ktorá sa nachádza v K. samosprávnom kraji, Okrese K., Katastrálnom území N. N., na pozemkoch:

- parcela registra „C“ KN číslo XXXX/X,
- parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX,
- parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX,
- parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX,
- parcela registra „C“ KN číslo XXXX/X,

ktoré sú zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX Okres K., Obec I. Y., Katastrálne územie N. N., a vo výroku V., s upresnením v označení navrhovateľa: Slovenská republika, ŠTÁTNE LESY TATRANSKÉHO NÁRODNÉHO PARKU TATRANSKÁ LOMNICA.

II. Mení uznesenie vo výrokoch I. a II. tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

III. Stranám sporu nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol takto:

„Odporca v prvom rade Bývalé urbárske spolumajiteľstvo Milbach, so sídlom Mlynica 141, 059 91 Mlynica, IČO: 31 300 103, odporca v druhom rade: F. L. O., G. Y. S. Č. X, XXX XX I. Y., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, odporca v treťom rade: F. K. X., G. J. K. XX, XXX XX I. Y., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, odporca v štvrtom rade: LARIX SK, s.r.o., so sídlom Nová Polianka 17, 059 83 Vysoké Tatry, IČO: 51 158 078 sú povinní spoločne a nerozdielne vydať navrhovateľovi nehnuteľnosť, a to časť lesnej cesty Č. K., v dĺžke 1,212 kilometra, ktorá sa nachádza v K. samosprávnom kraji, Okrese K., Katastrálnom území N. N., na pozemkoch: - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/X, - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX,

- parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/X, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX Okres K., Obec I. Y., Katastrálne územie N. N., a to v lehote do troch dní odo dňa nariadenia neodkladného opatrenia.

Odporca v prvom rade Bývalé urbárske spolumajiteľstvo Milbach, so sídlom Mlynica 141, 059 91 Mlynica, IČO: 31 300 103, odporca v druhom rade: F. L. O., G. Y. S. Č. X, XXX XX I. Y., O. J.: XX.XX.XXXX, odporca v treťom rade: F. K. X., G. J. K. XX, XXX XX I. Y., O.Á. J.: XX.XX.XXXX, odporca v štvrtom rade: LARIX SK, s.r.o., so sídlom Nová Polianka 17, 059 83 Vysoké Tatry, IČO: 51 158 078 sú povinní spoločne a nerozdielne na vlastné náklady odstrániť prístupové rampy a zákazové dopravné značky nachádzajúce sa na prístupových bodoch trasy lesnej cesty uvedenej vo výroku I. tohto neodkladného opatrenia, a to v lehote do troch dní odo dňa doručenia neodkladného opatrenia.

Odporca v prvom rade Bývalé urbárske spolumajiteľstvo Milbach, so sídlom Mlynica 141, 059 91 Mlynica, IČO: 31 300 103, odporca v druhom rade: F. L. O., G. Y. S. Č. X, XXX XX I. Y., O. J.: XX.XX.XXXX, odporca v treťom rade: F. K. X., G. J. K. XX, XXX XX I. Y., O.Á. J.: XX.XX.XXXX, odporca v štvrtom rade: LARIX SK, s.r.o., so sídlom Nová Polianka 17, 059 83 Vysoké Tatry, IČO: 51 158 078 sú povinní zdržať sa akéhokolvek konania, ktorým by došlo k zamedzeniu prístupu navrhovateľa k nehnuteľnosti uvedenej vo výroku I. tohto neodkladného opatrenia.

Navrhovateľovi priznáva voči odporcom 1/, 2/, 3/ a 4/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Ukladá povinnosť navrhovateľovi v lehote 30 dní podať návrh vo veci samej.“

2. Citoval ust. § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2, § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 333, § 334 a § 336 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení súd prvej inštancie konštatoval, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, pretože dospel k záveru, že boli splnené zákonné kritériá. Aktívnu legitímáciu navrhovateľa v konaní o neodkladnom opatrení považoval za danú skutočnosťou, že je vlastníkom nehnuteľnosti, a to investičnej lesnej cesty s názvom „Č. K.“, ktorá sa nachádza v K. samosprávnom kraji, v Okrese K., v Katastrálnych územiach J. X., S. M. N. N., postavenej okrem iného aj na pozemkoch: k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/X, k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX. Konštatoval, že odporcovia sú spoluvlastníkmi/nájomcom nehnuteľnosti - pozemkov: k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/X, k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX. Právny vzťah navrhovateľa a odporcov považoval za daný skutočnosťou, že odporcovia v časti lesnej cesty v dĺžke 1,212 km osadili kovové rampy ako aj dopravné značky označujúce zákaz vjazdu spolu s označením, že ide o lesnú cestu v správe odporcu 4/, pričom tieto zákazové dopravné značky aj kovové rampy sa na prístupových miestach k investičnej lesnej ceste nachádzajú dodnes. Týmto konaním podľa súdu prvej inštancie dochádza k zásahu do vlastníckeho práva navrhovateľa, a to na základe právneho úkonu - dohody č. X/LC/ŠLT - Q. - XXXX/XXX zo dňa 30.12.2016, ktorej platnosť navrhovateľ spochybňuje, navyše škoda štátu napokon vzniká aj konaním žalovaného v 4. rade, ktorý v zmysle jeho vyjadrenia vyberá titulom užívania cesty tretími osobami poplatky, v zmysle ktorých sa bezdôvodne obohacuje na úkor Slovenskej republiky. Súd prvej inštancie zistil bezprostredne hroziacu ujmu v tom, že navrhovateľ nedokáže zabezpečiť výkon poľovníckeho hospodárenia v poľovnom revíri TANAP, ako aj vykonávanie činnosti v ochrane poľovníctva činnosťou poľovníckej stráže, zabezpečenie ochrany poľovných pozemkov pred škodami spôsobenými poľovnou zverou. Navrhovateľ tak reálne osvedčil obavu z ohrozenia a potrebu vydania neodkladného opatrenia, pretože existuje stav právnych a faktických vzťahov medzi stranami sporu, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchlu súdnu ochranu.

4. Keďže týmto uznesením sa konanie vo veci nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania končí, súd prvej inštancie výkonom IV. rozhodol o tom, že odporcovia v 1. až 4. rade sú povinní nahradiť spoločne a nerozdielne úspešnému navrhovateľovi trovy konania o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

5. Vzhľadom na ustanovenie § 336 ods. 1 CSP súd prvej inštancie uložil V. výrokom uznesenia povinnosť navrhovateľovi v lehote 30 dní podať žalobu vo veci samej voči odporcom v 1. až 3. rade, predmetom ktorej bude určenie neplatnosti právneho úkonu - dohody č. X/LC/ŠLT - Q. - XXXX/XXX zo dňa 30.12.2016 uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcami v 1. až 3. rade.

6. Proti tomuto uzneseniu podali odporcovia v 1. až 4. rade odvolanie z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a napadnuté rozhodnutie je zároveň nevykonateľné. Namietajú, že zo skutkových tvrdení navrhovateľa a z pripojených dôkazov k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je nijakým spôsobom tvrdené a ani osvedčené, kde sú hranice poľovného revíru TANAP a že navrhovateľ je oprávnený vykonávať právo poľovníctva v poľovnom revíri TANAP, a to na pozemkoch vo vlastníctve odporcov okolo predmetnej lesnej cesty. Súd teda nemohol mať skutkové tvrdenia navrhovateľa z pripojených dôkazov za preukázané, ale ani len za hodnoverne osvedčené. Tvrdia, že navrhovateľ nevykonáva právo poľovníctva na lesných pozemkoch, ktoré sa nachádzajú okolo časti lesnej cesty, ktorá je uvedená v I. výroku napadnutého uznesenia, keďže samotný navrhovateľ preniesol výkon práva poľovníctva na pozemkoch okolo predmetnej časti lesnej cesty uvedenej vo výroku I. napadnutého uznesenia na základe Dohody o výkone starostlivosti o zver vrátane výkonu práva poľovníctva na poľovných pozemkoch zapísaných na LV XXX, XXX, XXX k.ú. N. N. a LV XXX, XXX,XXX v k. ú. S. z 12.05.2010 na vybraných vlastníkov uvedených pozemkov a odborných garantov selektívnej regulácie združených v Poľovnej spoločnosti „E.". Zároveň škody, ktoré by prípadne spôsobila lesná zver, by podľa odvolateľov vznikli na majetku odporcov, ktorí vlastní v tejto lokalite lesy okolo vydannej časti lesnej cesty podľa výroku č. I. napadnutého uznesenia, teda nie na majetku v správe navrhovateľa a zároveň by za tieto škody zodpovedali členovia Poľovnej spoločnosti E., ktorí vykonávajú na danom území právo výkonu poľovníctva. Považujú skutkový záver súdu prvej inštancie v bode 27 napadnutého uznesenia, kde uvádza, že navrhovateľovi vzniká škoda zároveň tým, že odporca v 4. rade vyberá za použitie predmetnej lesnej cesty poplatky a že sa tak na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohacuje, za nesprávny a nepodložený pripojenými dôkazmi a ani konkrétnymi skutkovými tvrdeniami navrhovateľa, či inými skutkovými zisteniami, a ako taký za svojvoľný záver súdu, ktorý považujú za neudržateľný. Ďalej namietali, že odstránením rámp a dopravných značiek odporcov, ktoré bránia prechodu cez ich pozemky v danej lokalite, hrozí odporcom značná škoda, preto že ich pozemky ostanú voľne priechodné bez ochrany. Bez chrániacich rámp odporcov v minulosti dochádzalo k zneužitiu lesnej cesty, jednak krádežami dreva z pozemkov odporcov 1. až 3. rade, jednak vyvážaním stavebného a komunálneho odpadu tretími osobami do lesov na pozemkoch odporcov 1. až 3. rade, a jednak prístupom pytlíakov po lesnej ceste motorovými vozidlami za účelom odvozu upytličenej zvery. Navrhovateľovi otvorením predmetnej lesnej cesty nič nehrozí, pretože navrhovateľ okolo nej ani nehospodári ani nepoľuje. Ďalšia škoda vznikne odporcom aj odstránením rámp a zákazových značiek, a to za situácie, že o vlastníctve predmetnej časti lesnej cesty do teraz nebolo vo veci samej rozhodnuté. Poukazujú na to, že od roku 2016 existuje stav taký, aký bol ku dňu podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, pričom to vyplýva z tohto návrhu. Keďže sa jedná o stav existujúci od roku 2016, samotná táto skutočnosť vylučuje potrebu neodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania, preto že tieto pomery trvajú už viac ako 4 roky a ich úprava nebola potrebná. Pokiaľ navrhovateľ dospel po štyroch rokoch k právnemu názoru, že predmetná časť lesnej cesty, uvedená vo výroku I. napadnutého uznesenia, nie je vlastníctvom odporcov, ale je vo vlastníctve Slovenskej republiky, potom mu nič nebráni v tom, aby vo veci podal žalobu. Z toho však neplynie žiadna potreba neodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania. Tvrdia, že v danom prípade ide o vecnú zhodu medzi výrokmi neodkladného opatrenia a predpokladaným návrhom v návrhu vo veci samej (žalobe). V minulosti medzi účastníkmi založené právne vzťahy, ktoré sa týkajú predmetných nehnuteľností, stali sa predmetom súdneho sporu, ktorého výsledok nemožno predbiehať, a navrhovateľ by priamo na základe napadnutého neodkladného opatrenia (teda bez riadneho prejednávania veci po stránke skutkovej aj právnej) docielil - hoci len s dočasným účinkom - stav, ktorý sleduje dosiahnuť rozhodnutím vo veci samej. Považujú za dôvodnú i ich predošlú námietku a to, že v konaní nebolo preukázané (osvedčené) nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na strane navrhovateľa. Zároveň sú toho názoru, že predmetný výrok je bez presného grafického zobrazenia predmetnej časti lesnej cesty ako i rámp a zákazových značiek v geometrickom pláne nevykonateľný, nakoľko nie je možné presne identifikovať predmet vydania v teréne a nie je možné ani presne identifikovať rampy a značky, ktoré majú byť odstránené. K samotnej identifikácii predmetnej časti lesnej cesty Č. K. uvedenej vo výroku 1 uvádzajú, že predmetná časť lesnej cesty bola v minulosti označovaná jednak ako J., tak aj ako Č. K., avšak jedná sa o jednu lesnú cestu. K tvrdenému nedostatku podpisu navrhovateľa na dohode o odovzdaní nehnuteľnosti z 30.12.2016, kde navrhovateľ tvrdí, že

takúto dohodu mohol síce podpísať námestník riaditeľa, avšak len na základe písomného poverenia, tak k uvedenému uviedli, že podpisujúci námestník riaditeľa F. S. K. pri podpise predmetnej dohody disponoval poverením na konanie vo veci vydávania časti lesnej cesty J. na základe žiadosti vlastníkov pozemkov G. S., F. L. O., F. K. X.. Tvrdia, že Dohoda o bezplatnom vydaní tejto investičnej lesnej cesty z 30.12.2016, nepodlieha zákonnej povinnosti zverejnenia v centrálnom registri zmlúv podľa „infozákona“, lebo nie je zmluvou, či dohodou predpokladanou týmto zákonom: a/nespadá do VIII. časti OZ b/nie je zmiešanou zmluvou c/nie je nepomenovanou zmluvou d/nie je zmluvou podľa Obchodného zákonníka vôbec, a teda ani podľa § 47a OZ; ide o zákonom č.12/2004 Zb. uloženú povinnosť štátnym lesným organizáciám vydať vlastníkom lesných pozemkov, ktoré boli v reštitúcii vrátené, investičné lesné cesty na týchto pozemkoch sa nachádzajúcich, ak o to ich vlastník požiadava, a to bezplatne. Splnenie povinnosti uloženej zákonom v podobe uzavretia dohody o vydaní investičnej lesnej cesty vlastníkovi lesného pozemku, ktorý bol vydaný v reštitúcii s vlastníkom tohto pozemku, ktorý o to požiadava a to bezodplatne, t.j. keď sám zákon presne stanovuje podstatné náležitosti tejto dohody, t.j. účastníkov dohody, predmet dohody a cenu predmetu dohody, ktoré strany nemôžu sami z vlastnej vôle meniť, nie je zmluvou. Ergo táto dohoda o bezodplatnom odovzdaní investičnej lesnej cesty povinnou osobou oprávnenej osobe je právnym úkonom sui generis, upraveným v lex specialis-zák.229/1991 Zb., zák.č.12/2004 Zb. a nie právnymi predpismi uvedenými vyššie, preto nepodlieha povinnosti zverejnenia v centrálnom registri zmlúv. Navrhli napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a prizná odporcom náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

7. K odvolaniu odporcov podal vyjadrenie navrhovateľ. Uviedol, že síce odporcovia tvrdia, že navrhovateľ v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia nepreukázal poľovné hospodárenie na území, na ktorom sa nachádza dotknutá investičná lesná cesta, no neuvedomujú si, že investičná lesná cesta, tak ako to bolo podrobne zadokumentované v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, bola projektovaná, financovaná a vystavaná práve navrhovateľom, a to za účelom výkonu práv a povinností navrhovateľa v oblasti lesného ako aj poľovného hospodárenia v rámci územia spravovaného žalobcom. Navrhovateľ preukázal, že odporca v 4. rade odmietol navrhovateľovi dobrovoľne umožniť vstup na dotknutú investičnú lesnú cestu, na ktorú vstup žalobca vyžadoval hlavne z dôvodu potreby vykonávania činností navrhovateľa, a to vozidlami navrhovateľa. Samotná skutočnosť, že investičná lesná cesta prechádza cez pozemky, ktoré sú zapísané na listoch vlastníctva, na ktorých sú k dnešnému dňu ako vlastníci zapísaní odporcovia v 1 až v 3. rade neznamena, že cesta zo svojho vstupného bodu vedie na svoj výstupný bod, cez územia, kde sa už nachádzajú pozemky v správe žalobcu. Zdôraznil, že Dohoda o výkone starostlivosti o zver zo dňa 12.05.2010 v konečnom dôsledku v prílohe číslo 3 uvádza zoznam oprávnených osôb, ktoré sú v danom území oprávnené na vykonávanie poľovných činností, pričom medzi tieto osoby patria aj osoby, ktoré sú zamestnancami navrhovateľa, a to odporca v 3. rade a F. K. K.. Z uvedeného dôvodu tvrdenie odporcu uvedené v bode 3. odvolania nie je v súlade so skutočnosťou. Poukazuje na to, že odporca v 4. rade sám uviedol, že na vstup na dotknutú investičnú lesnú cestu má vypracovaný dokonca aj cenník, v zmysle ktorého za jednorázový vstup na investičnú lesnú cestu vyberá sumu vo výške 41,66 eura bez DPH. V tejto súvislosti nie je pravdivé tvrdenie odvolateľov, že suma 41,66 eura bez DPH predstavovala v čase držby cesty žalovaným 4/ odplatu za mesačný vstup na cestu, ale len odplatu za jednorázový vstup, čo tiež vyplýva z listinného dôkazu, ktorý bol podpísaný odporcom v 4. rade. Je toho názoru, že odporcovia v 1.až v 3.rade nie sú a ani nikdy neboli vlastníkmi investičnej lesnej cesty, nikde nemohli správu alebo užívanie tejto investičnej lesnej cesty platne prenechať odporcovi v 4.rade. Odporca v 4. rade tak podnikal do splnenia výrokov uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia na investičnej lesnej ceste vo vlastníctve štátu bez právneho dôvodu a obohacoval sa na úkor navrhovateľa. Skutočnosti tvrdené odporcami v bode 6 odvolania sami odporcami v podstate vyvrátili tvrdeniami uvedenými v bode 5 odvolania. Odporcovia sami predniesli tvrdenie, že na vstup na spornú časť investičnej lesnej cesty je potrebné prekonať aj ďalšie rampy, ktorých priechod nie je umožnený širokej verejnosti. Tvrdenia odporcov ohľadom škody na značkách a rampách, ktoré sú uvedené v bode 6 taktiež nepovažoval za súladné so skutočnosťou. Dňa 06.04.2021 bola investičná lesná cesta odporcami odovzdaná navrhovateľovi, o čom svedčí záznam zo dňa 06.04.2021, ktorý bol pripojený k odvolaniu odporcov. Odmontovaním dopravných značiek samozrejme na týchto značkách nevznikne odporcom objektívne žiadna škoda. Odporcovia napokon samotné rampy neodstránili, došlo len k ich zodvihnutiu, a to tak, aby mal navrhovateľ umožnený prístup k investičnej lesnej ceste vo vlastníctve štátu. Tvrdenia odporcov o škode na huteľnom majetku sa teda nezakladajú na skutočnosti. V súvislosti s bodom 7 odvolania odporcov je potrebné uviesť, že odporca v 3. rade bol v čase odovzdania investičnej lesnej cesty (k 30.12.2016) zároveň štatutárnym orgánom žalobcu. Tento „pokojný“ stav bol zachovaný len preto, že odporcovi v 3. rade tento akože „pokojný“ stav v podstate v celom rozsahu

vyhovoval, keďže z pozície štátneho úradníka sám sebe ako aj svojim podielovým spoluvlastníkom odovzdal nehnuteľnosť, ktorej hodnota je vzhľadom na preukázateľne vynaložené náklady až niekoľko stotisíc. Uviedol, že tvrdenie odporcov uvedené v bode 8. odvolania je v celom rozsahu vyvrátené objektívnou skutočnosťou, ktorou je výrok číslo V. napadnutého uznesenia súdu, v ktorom súd prvej inštancie uložil navrhovateľovi povinnosť podať žalobu vo veci samej. Argumentácia odporcov o tom, že odporcovia nevedia, ktoré zákazové značky a ktoré rampy majú odstrániť, vyznieva minimálne nepochopiteľne, keďže v zmysle záznamu zo dňa 06.04.2021 presne vedeli, ktoré značky a ktoré rampy a na ktorých miestach majú odstrániť, aby došlo k splneniu výroku súdneho rozhodnutia. K skutočnostiam uvedeným v bode 10 odvolania odporcov navrhovateľ uviedol, že odporcovia zhodne tvrdia, že dohoda medzi navrhovateľom a odporcami bola uzatvorená na základe ustanovenia § 22a zákona číslo 229/1991 Zb. v znení účinnom ku dňu 30.12.2016. Uvedené tvrdenie odporcov je však objektívne nepravdivé. Dôkazom o preukázaní opaku je listinný dôkaz predložený navrhovateľom ako príloha k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, a to dohoda číslo X/LC/ŠLT - Q. - XXXX/XXX, na ktorej je uvedené ustanovenie § 22 odsek 2 zákona číslo 229/1991 Zb. Znenie zákona číslo 229/1991 Zb. ku dňu 30.12.2016 neobsahovalo v ustanovení § 22 odsek 2 tohto zákona jedinú zmienku o investičných lesných cestách. Ďalej odporcovia tvrdia, že vo veci bolo osobe F.. S. K. udelené poverenie na zastupovanie vo veci podpisu tejto dohody. Navrhovateľ má maximálne pochybnosti o existencii tejto listiny ku dňu 30.12.2016, keďže táto listina sa nenachádzala v zložke žalobcu, kde sa inak nachádzali všetky listiny predložené k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, pričom je zároveň maximálne podozrivá tá skutočnosť, že touto listinou disponujú odporcovia a taktiež, že sa takáto listina nachádza v roku 2021 mimo objektu sídla navrhovateľa. Podľa navrhovateľa Zákon o slobode informácií výslovne vymedzuje dohodu, ktorá bola medzi žalobcom a žalovanými podpísaná ako povinne zverejňovaná zmluva, keďže malo ísť o nakladanie s nehnuteľným majetkom štátu. Zákon nerozlišuje medzi odplatným a bezodplatným nakladaním s majetkom štátu, ale jasne vymedzuje imperatív uverejniť zmluvu, ktorou má byť nakladané s majetkom štátu. Zákon o slobode informácií zároveň výslovne vymedzuje zmluvy alebo ich časti, ktoré sa nezverejňujú. Zákon na jedinom mieste neuvádza to, čo tvrdia odporcovia a síce, že zverejňované majú byť len zmluvy podľa VIII. časti OZ, zmluvy podľa Obchodného zákonníka, zmiešané zmluvy a nepomenované zmluvy. Ak zákon číslo 229/1991 Zb. pre proces odovzdania majetku vyžaduje dohodu, teda zmluvu ako dvojstranný právny úkon, tak tento dvojstranný právny úkon za predpokladu nakladania s majetkom štátu (bez ohľadu na odplatu) podlieha zverejneniu. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal navrhovateľovi voči odporcom v 1. až v 4. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

8. K vyjadreniu navrhovateľa k odvolaniu odporcov podali vyjadrenie odporcovia. Namietali, že Okresný súd Poprad nemá právomoc rozhodovať o užívaní pozemných komunikácií, a pre to by mal odvolací súd napadnuté uznesenie zrušiť a konanie zastaviť a priznať odporcom náhradu trov konania. Poukázali pritom na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. apríla 2021, sp. zn. 7Cdo/195/2020, podľa ktorého otázky užívania pozemných komunikácií nemôžu prejednávať a rozhodovať súdy v občianskom súdnom konaní, ale príslušné správne orgány. Z príslušných ustanovení cestného zákona vyplýva, že otázky užívania účelových komunikácií nie sú inštitútom súkromného práva, ale verejnoprávnym oprávnením. Navrhovateľ sa návrhom na vydanie neodkladného opatrenia domáha ochrany svojho vlastníckeho práva, pričom žiada, aby súd prikázal odporcom, aby sa zdržali konania, ktorým by bránili odporcom užívanie účelovej komunikácie. Jeho návrh teda smeruje k úprave užívania pozemnej komunikácie, ktoré je svojou povahou verejnoprávne oprávnenie upravené osobitným predpisom. O právach a povinnostiach vo vzťahu k pozemným komunikáciám je oprávnený rozhodnúť príslušný správny orgán a nie všeobecný súd v rámci súkromnoprávnej žaloby. K rovnakému záveru dospel už Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 3Cdo/1385/2015 v uznesení zo 6. marca 2017 (ktoré rozhodnutie prešlo testom ústavnosti por. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 21. novembra 2017 sp. zn. III. ÚS 689/2017). Pokiaľ odporca v bode 2 vyjadrenia uvádza, že odporca odmietol povoliť vstup na predmetnú časť lesnej cesty pánovi F.. K. K., tak toto skutkové tvrdenie popierajú, nikdy sa tak nestalo. Jedná sa o nové skutkové tvrdenie navrhovateľa, ktoré pôvodne v návrhu neuvádzal. Pokiaľ navrhovateľ v bode 3 vyjadrenia argumentuje výškou bezdôvodného opatrenia 41,66 eura za vstup, tak namietajú samotnú úvahu o tom, že by bezdôvodné obohatenie mohlo odôvodniť vydanie neodkladného opatrenia. Samotné bezdôvodné obohatenie nevytvára naliehavú potrebu úpravy vzťahov medzi účastníkmi konania, už vôbec nie sumu 41,66 eura. To všetko navyše za situácie spornosti vlastníctva. Odporcovia prehlasujú, že do dnešného dňa neobdržalo od nikoho žiadnu odplatu za užívanie predmetnej lesnej cesty. Cenník bol vypracovaný len v dôsledku žiadosti navrhovateľa o vstup

a použitie lesnej cesty a vychádzal z cenníka navrhovateľa, ktorý pre porovnanie pripájajú. Pokiaľ navrhovateľ v bode 4 vyjadrenia tvrdí, že odporcom nevznikla a nevznikne škoda, tak uvedené podľa odporcov nie je pravda. Demontáž značiek a rámp a ich následná montáž niečo stojí. Navyše spodná rampa žalobcu od obce J. X. je umiestnená tak, že ju možno ľahko obísť po poľnej ceste a preto je teraz majetok odporcov nechránený, preto sa v budúcnosti dajú očakávať škody spôsobené krádežou dreva a navožením odpadu do lesa odporcov, ako sa to dialo aj v minulosti, keď tam odporcovia nemali vlastné rampy. Pokiaľ navrhovateľ spochybňuje poverenie pána K. na podpis dohody o vydaní lesnej cesty, tak k uvedenému predložili písomné doklady, ktoré v predmetnom spise u navrhovateľa boli a nie sú tam len teraz, čo je už predmetom vyšetrovania, keďže sa stratili zo spisu.

9. K vyjadreniu odporcov podal vyjadrenie navrhovateľ. Námietku nedostatku právomoci súdu, ktorú predniesli žalovaní až v neskoršom vyjadrení (nie ako odvolací dôvod) považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. V prejednávanej veci nejde o vyhlásenie účelovej komunikácie za verejnú alebo neverejnú, ako tomu bolo vo veci, na ktorú poukázali odporcovia. V prejednávanej veci je predmetom konania o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia samotná držba cestného telesa ako veci v právnom slova zmysle. S poukazom na výrok V. neodkladného opatrenia súdu bola vo veci podaná aj žaloba o určenie vlastníckeho práva, pričom konanie o návrhu navrhovateľa na vydanie neodkladného opatrenia s týmto konaním bezprostredne súvisí. Predmetom konania vo veci samej je vlastníctvo nehnuteľnosti a právne otázky nato nadväzujúce. Celkom zjavne nesprávny je podľa navrhovateľa aj názor odporcov ohľadom aplikácie ustanovení cestného zákona v prejednávanej veci. Už zo samotného znenia ustanovenia § 22 odsek 1 zákona číslo 135/1961 Zb. cestný zákon je zrejmé, že lesná cesta objektívne nemôže byť účelovou komunikáciou, keďže predmetná investičná lesná cesta sa rozhodne nenachádza v uzavretom priestore alebo objekte. Táto cesta taktiež neslúži na spojenie výrobných závodov alebo spojenie nejakých objektov v rámci uzavretého priestoru. Tento zjavne nesprávny právny názor žalovaných je vyvrátený najmä tým, že investičné lesné cesty a vzťahy s nimi súvisiace upravuje zákon číslo 326/2005 Z.z. o lesoch.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v časti potvrdiť a v časti zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

11. Podľa § 324 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

14. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

15. Podľa § 336 ods. 1 až 4. CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná. Ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

16. Podľa § 340 CSP, ak neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel, alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli.

17. Konanie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia má svoje špecifiká, ktoré ho odlišujú od zásad, na ktorých stojí základné konanie v tom, že ich použitie je limitované dosiahnutím účelu neodkladného opatrenia a preto sa neuplatňuje v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práva, spoľahlivosť tvrdení žalobcu na úrovni osvedčenia skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti neodkladného opatrenia. Pred nariadením neodkladného opatrenia alebo zamietnutím návrhu na jeho nariadenie súd nevykonáva dokazovanie, ale vychádza iba z obsahu návrhu a príloh, pričom na základe ich spravdepodobnenia vyvodí záver o tom, či je osvedčená legálnosť (potreba, naliehavosť) upraviť pomery účastníkov (strán sporu).

18. Pred nariadením neodkladného opatrenia nie je potrebné zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, avšak musia byť osvedčené najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno znáša výlučne ten, kto navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie. Bolo preto na navrhovateľovi, aby osvedčil, či boli naplnené predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia navrhovaného v rámci konania vo veci samej, ktorými sú: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby predbežnej(dočasnej) úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti.

19. V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal nariadenia neodkladného opatrenia o uložení povinnosti odporcom spoločne a nerozdielne vydať navrhovateľovi nehnuteľnosť, a to časť lesnej cesty Č. K., v dĺžke 1,212 kilometra, ktorá sa nachádza v K. samosprávnom kraji, Okrese K., Katastrálnom území N. N., na pozemkoch: - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/X, - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/X, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX Okres K., Obec I. Y., Katastrálne územie N. N., ďalej povinnosti odporcom spoločne a nerozdielne na vlastné náklady odstrániť prístupové rampy a zákazové dopravné značky nachádzajúce sa na prístupových bodoch trasy predmetnej lesnej cesty, a to v lehote do troch dní odo dňa doručenia neodkladného opatrenia, a napokon povinnosti odporcom zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by došlo k zamedzeniu prístupu navrhovateľa k uvedenej nehnuteľnosti. O tomto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol súd prvej inštancie napadnutým uznesením tak, že mu vyhovel v celom rozsahu s tým, že mu navyše uložil povinnosť podať žalobu vo veci samej o určenie neplatnosti právneho úkonu - dohody č. X/LC/ŠLT - Q. - XXXX/XXX zo dňa 30.12.2016 uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcami v 1. až 3. rade v lehote 30 dní v zmysle ustanovenia § 336 ods. 1 CSP.

20. Navrhovateľ osvedčil, že je príspevkovou organizáciou, ktorej účelom je spravovanie a obhospodarovanie lesného fondu, stavieb a zariadení slúžiacich lesnému hospodárstvu, ktoré sú vo vlastníctve štátu na území Tatranského národného parku, Pieninského národného parku a v ich ochrannom pásme. Zároveň osvedčil, že je nástupníckou organizáciou Správy Tatranského národného parku v Y. X., ktorá nechala zhotoviť, financovala zhotovenie, zaradila do svojho majetku a vykonávala údržbu lesnej investičnej cesty pod názvom „Č. K.“, ktorá sa nachádza v K. samosprávnom kraji, v okrese K., v Katastrálnych územiach J.Á. X., S. M. N. N., a je postavená okrem iného aj na nasledovných pozemkoch: k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/X, k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX.

21. Navrhovateľ osvedčil, že odporcovia v 2. až 4. rade sú spoluvlastníkmi a nájomcom nehnuteľností - pozemkov: k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/X, k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, k.ú. N. Y. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, k.ú. N. N. - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, na ktorých sa nachádza časť investičnej lesnej cesty Č. K., v dĺžke 1,212 kilometra. Odporcovia v 1. rade bola odovzdaná pomerná časť investičnej lesnej cesty Č. K. na základe dohody č. X/LC/ŠLT - Q. - XXXX/XXX zo dňa 30.12.2016.

22. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že navrhovateľ považuje Dohodu č. X/LC/ŠTL - Q.-XXXX/XXX o odovzdaní nehnuteľností a ukončení nájomného vzťahu zo zákona podľa § 22 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, uzavretú medzi odporcami v 1. až 3. rade ako vlastníkmi a navrhovateľom ako povinnou osobou, a to k nehnuteľnostiam: investičná cesta „J.“, postavenú na lesných pozemkoch o celkovej dĺžke 1,212 km, a vedenú v HIM pod investičným číslom XXXXXX-X, v lesníckej mape evidovanú pod č. XXX, okres K., k. ú. N. N., ochranný obvod: N., za neplatnú pre jej nezverejnenie v Centrálnom registri zmlúv ako povinne uverejňovanej zmluvy podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. v spojení s § 47a ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle tejto Dohody došlo k bezodplatnému odovzdaniu všetkých užívacích práv a povinností k časti lesnej investičnej cesty Č. K. v dĺžke 1,212 km odporcom v 1. až 3. rade. Nebolo sporné medzi navrhovateľom a odporcami, že investičná lesná cesta uvedená vo výroku I. napadnutého uznesenia bola v minulosti označovaná ako J., tak aj ako Č. K., avšak jedná sa o jednu lesnú cestu. Na základe uvedeného sa navrhovateľ naďalej považuje za vlastníka uvedenej investičnej lesnej cesty, pričom osvedčil, že odporcovia po odovzdaní tejto časti investičnej lesnej cesty osadili v jej prístupových miestach kovové rampy, ako aj dopravné značky označujúce zákaz vjazdu. Podľa samotného vyjadrenia navrhovateľa ten v zmysle výroku V. napadnutého uznesenia podal žalobu vo veci samej.

23. Navrhovateľ osvedčil, že vyzval dňa 04.12.2020 odporcu v 4. rade, ako odporcami v 1. až 3. rade povereného správcu časti investičnej lesnej cesty Č. K., o umožnenie vjazdu motorových vozidiel, ako aj poskytnutie kľúča od rampy, a to najmä pre potreby zabezpečenia výkonu poľovníckeho hospodárenia v poľovnom revíri TANAP, ako aj pre vykonávanie činnosti v ochrane poľovníctva činnosťou poľovníckej stráže a pre zabezpečenie ochrany poľovních pozemkov pred škodami spôsobenými poľovnou zverou. Na uvedenú výzvu navrhovateľa reagoval odporca v 4. rade odpoveďou zo dňa 10.12.2020, podľa ktorej podmienil vstup navrhovateľa zaplatením úhrady podľa aktuálneho cenníka odporcu v 4. rade pre vjazdy na lesné cesty s tým, že do prejednania žiadosti navrhovateľa na valnom zhromaždení odporcu v 4. rade sa mu umožní vjazd len v opodstatnených prípadoch, ako je napr. odvoz ulovenej zvery.

24. V konaní bolo osvedčené (navrhovateľ túto skutočnosť tvrdil, zdokumentoval a odporcovia ju nepopreli), že odporcovia podmieňujú prechod a prejazd navrhovateľa cez predmetnú investičnú lesnú cestu (kovové rampy a dopravné zákazové značky) za odplatu, ktorú chce využiť za účelom poľovného hospodárenia, pričom je tu sporná a v súdnom konaní riešená platnosť Dohody č. X/LC/ŠTL - Q.-XXXX/XXX, na základe ktorej vznikli odporcom užívacie práva k časti investičnej lesnej cesty Č. K. v dĺžke 1,212 km.

25. Tieto skutočnosti postačujú na prijatie záveru o dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia v určitom rozsahu, ktoré mu umožní prístup predmetnou časťou investičnej lesnej cesty Č. K. za účelom zabezpečenia vykonávania činnosti v ochrane poľovníctva činnosťou poľovníckej stráže, zabezpečenie ochrany poľovních pozemkov pred škodami spôsobenými poľovnou zverou a všeobecne aj zabezpečenia lesného hospodárenia.

26. Odvolací súd však považoval za opodstatnené a postačujúce nariadenie neodkladného opatrenia len v rozsahu uloženia povinnosti odporcom v 1. až 4. rade držať sa akéhokoľvek konania, ktorým by došlo k zamedzeniu prístupu navrhovateľa k nehnuteľnosti, a to časť lesnej cesty P., v dĺžke 1,212 kilometra, ktorá už v sebe subsumuje povinnosť odporcov otvoriť pre navrhovateľa prístupové rampy a odstrániť zákazové dopravné značky nachádzajúce sa na prístupových bodoch trasy predmetnej lesnej cesty bez toho, aby tak odstránením rámp a dopravných značiek vznikla odporcom škoda na ich majetku. Zároveň odvolací súd považoval v tomto štádiu súdneho konania o nariadení neodkladného opatrenia za predčasné uloženie povinnosti odporcom spoločne a nerozdielne vydať navrhovateľovi časť lesnej cesty P. K., v dĺžke 1,212 km za stavu existujúceho súdneho sporu ohľadne platnosti Dohody č. X/LC/ŠTL - Q.-XXXX/XXX, a teda vlastníctva k časti investičnej lesnej cesty P. K..

27. Odvolací súd poznamenáva, že na účely rozhodovania o nariadení tohto neodkladného opatrenia bola síce dôvodnosť nároku dostatočne osvedčená, nakoľko pre nariadenie neodkladného opatrenia postačuje len osvedčenie najvýznamnejších skutočností dôležitých pre rozhodnutie, avšak pokiaľ navrhovateľ podá žalobu vo veci samej, čo sa už podľa jeho vyjadrenia stalo, súd vykoná dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností ohľadne platnosti Dohody č. X/LC/ŠTL - Q.-XXXX/XXX, dôsledne zistí skutkový stav, vrátane skutočnosti, či uvedená Dohoda podliehala zákonnej

povinnosti zverejnenia v Centrálnom registri zmlúv podľa zákona č. 211/2000 Z. z. a vyhodnotí všetky vykonané dôkazy.

28. Na záver odvolací súd uvádza, že postavenie subjektu, proti ktorému nariadené neodkladné opatrenie smeruje, je vyvažované právom podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené (§ 334 CSP), prípadne nárokom na náhradu škody a inej ujmy spôsobenej neodkladným opatrením, ak sa žalobe navrhovateľa vo veci samej nevyhovie, alebo ak nedôjde k uspokojeniu práva navrhovateľa (§ 340 ods. 1 CSP) (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 9. februára 2017, sp. zn. 3Obdo/1/2017)

29. Z vyššie uvedených dôvodov postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne vo výroku III., ktorým je odporcom v 1., 2., 3. a 4. rade uložená povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by došlo k zamedzeniu prístupu navrhovateľa k nehnuteľnosti, a to časť lesnej cesty P. K., v dĺžke 1,212 kilometra, ktorá sa nachádza v K. samosprávnom kraji, Okrese K., Katastrálnom území N. N., na pozemkoch: - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/X, - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/XX, - parcela registra „C“ KN číslo XXXX/X, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX Okres K., Obec I. Y., Katastrálne územie N. N., a vo výroku V., s tým, že v dôsledku chyby v písaní upresnil označenie navrhovateľ ako Slovenská republika, ŠTÁTNE LESY TATRANSKÉHO NÁRODNÉHO PARKU TATRANSKÁ LOMNICA. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. zmenil podľa § 388 CSP tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

30. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

31. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, rozhodol o trovách celého konania podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Po zmene uznesenia súdu prvej inštancie mali navrhovateľ a odporcovia približne rovnaký úspech v celom konaní, preto odvolací súd, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania.

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).